

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260715
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2024:6122260715.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX/X, XXX XX E., pr. zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina v konaní o zaplatenie 2 037,12 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd v prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, ako právny nástupca spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, sa v upomínacom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2 051,94 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z jednotlivých súm zohľadňujúcich čiastočné úhrady žalovaného a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel elektronicky so žalovaným dňa 4.4.2018 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 6200309421 a reg. číslom 113699511030418, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3 000 eur. Žalovaný neplnil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, preto ho žalobca vyzval na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca vyhlásil ku dňu 12.8.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 28.8.2019 v súlade so Všeobecnými podmienkami a Obchodnými podmienkami. Nakoľko žalovaný v poskytnutej lehote 7 dní od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatil, od 5.9.2019 sa dostal do omeškania. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spol. Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom zo dňa 14.2.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.9.2021 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky zaplatil žalovaný sumu vo výške 18,96 eur. Dlh pozostávajúci iba zo zostatku istiny preto činí sumu 2 051,94 eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 113699511030418 zo dňa 3.4.2018, žiadosť o flexipôžičku z 3.4.2018, formuláre Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, údaje o hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN so zľavou aj bez zľavy z voliteľnej služby, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, Základnú informáciu o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na

poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom účinné od 1.3.2018, Všeobecné poisťovacie podmienky, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPŔŽIČKA fyzickým osobám – občanom účinné od 1.7.2016, tretiu upomienku zo dňa 30.5.2019, Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 s časťou prílohy so špecifikáciou postupovanej pohľadávky, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 14.9.2021, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 13.8.2019 s dokladom o doručení, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému zo dňa 17.9.2021, poštový podací hárok, výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 10.2.2022, ePotvrdenku zo zásielok odoslaných dňa 15.2.2022 a prehľad úhrad s ich zápočtom.

4. Okresný súd Banská Bystrica žalobe v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 44Up/223/2022 zo dňa 11.4.2022, proti ktorému podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, ktorým neuznával žalobcom uplatnený nárok. V odpore namietol, že v žalobe nie je uvedené, ako bola skúmaná jeho bonita, pričom citoval § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Takisto namietol absenciu náležitostí zmluvy, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Namietol absenciu náležitosti upravenej v § 9 ods. 2 písm. j) a g) zák. č. 129/2010 Z.z. (t.j. podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby a nesprávne uvedenie RPMN s poukazom na rozhodnutie SD EÚ vo veci C- 377/14). Namietol tiež, že nie je zrejmé, ako boli započítavané jednotlivé platby. Vzhľadom na porušenie odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, preto predčasné splatenie je potrebné považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Postúpenie živého úveru je v rozpore s § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Poslednú výzvu pred zosplatením, ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný je potrebné považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony podľa § 37 Občianskeho zákonníka, keďže v nich nie je jednoznačne uvedená splátka, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Takisto namietol nepreukázanie doručenia tretej upomienky, ako aj nesplnenie podmienok pre postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nepreukázal existenciu výzvy v zmysle tohto zákonného ustanovenia, ani dobu omeškania 90 dní.

5. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odporu ho považoval za nedôvodný. Ohľadne skúmania bonity poukázal na listiny pripojené k žalobe, z ktorých vyplýva, že žalovaný jeho právnenému predchodcovi poskytol informácie o jeho zamestnaní, výške príjmu, záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Právny predchodca žalobcu zaslal dopyt na informačný systém Spoločného registra bankových informácií (SRBI) prevádzkovaný pre všetky banky, kde boli zisťované prípadné nesplácania úverov od iných bánk. Schopnosť splácať úver teda bola riadne posúdená. K doručovaniu tretej upomienky poukázal na podací hárok zo dňa 30.5.2019, z ktorého vyplýva odoslanie výzvy na adresu žalovaného pod číslom F. dňa 30.5.2019, čo vyplýva z ľavej strany tohto podacieho hárku, kde je dátum uvedený. V tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú judikatúru NS SR ohľadne účinkov doručenia poštových zásielok, keď pre nadobudnutie účinkov doručenia nie je podstatné, či sa adresát s doručovanou zásielkou oboznámil až neskôr (napr. 4Obdo 73/2016, 5Cdo 129/2010). Žalovaný si pritom podľa výpisu zo Slovenskej pošty túto výzvu prevzal dňa 6.6.2019. Ďalej rozobral podmienky na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom mal za to, že v konaní preukázal splnenie podmienok podľa tohto ustanovenia (t.j. omeškania dlžníka aspoň 90 dní a doručenie výzvy pred postúpením pohľadávky). Žalobu preto považoval za dôvodnú a navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde.

6. Na preukázanie svojich tvrdení okrem niektorých už predložených listinných dôkazov pripojil k svojmu vyjadreniu aj ďalšie listinné dôkazy, a to listinu označenú ako „Dáta dopytu“, výsledok lustrácií na žalovaného a výsledok k sledovaniu zásielky RE646005972SK.

7. Po postúpení veci tunajšiemu súdu sa žalovaný ešte vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Vo svojom vyjadrení zotrval na svojej argumentácii ohľadne nesplnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na to, že tretia upomienka neobsahuje žiaden text, ktorý by upozorňoval dlžníka na možnosť postúpenia pohľadávky. V súvislosti s podmienkami v zmysle tohto zákonného ustanovenia poukázal aj na rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2017, 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019, či rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/5/2018 zo dňa 8.1.2019. Výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti podľa názoru žalovaného nemožno považovať za výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej rozobral podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pričom podľa jeho názoru tretiu upomienku by bolo možné

považovať za výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ, ale žalobca nepreukázal jej doručenie, preto vyhlásenie predčasnej splatnosti a následne postúpenie pohľadávky z úvere je potrebné vyhodnotiť ako neplatné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť.

8. Ešte pred vytýčeným prvým pojednávaním právny zástupca žalobcu elektronickým podaním vzal žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplata sumy 14,82 eur vzhľadom na čiastočné úhrady žalovaného vo výške 7,43 eur dňa 17.3.2022 a vo výške 7,39 eur dňa 7.4.2022 a žiadal žalovaného zaviazat' na zaplata sumy 2 037,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo súm zohľadňujúcich čiastočné úhrady žalovaného.

9. Súd prvej inštancie prvým rozsudkom vyhláseným dňa 5.5.2023 prvým výrokom zastavil konanie v časti, v ktorej ju vzal žalobca späť, druhým výrokom v prevyšujúcej časti žalobe vyhovel, teda zaviazal žalovaného na zaplata sumy 2 037,12 eur s úrokom z omeškania a tretím výrokom mu uložil povinnosť nahradit' žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie pritom vychádzal z toho, že mal preukázané jednak zákonné podmienky na zosplatenie úveru, ako aj podmienky na platné postúpenie pohľadávky (vrátane skúmania bonity žalovaného) a tiež aj všetky podstatné náležitosti zmluvy, preto po čiastočnom zastavení konania vyhovel žalobe v prevyšujúcej časti.

10. Na základe odvolania žalovaného voči II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 20CoCsp/25/2023-207 zo dňa 30.11.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v týchto dvoch výrokoch a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Krajský súd rozsiahlo popísal potrebu skúmania bonity žiadateľa o úver, pričom poukázal aj na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Ďalej vyslovil názor, že veriteľ pri skúmaní bonity žiadateľa o úver musí posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky. Musí teda okrem iného analyzovať aj spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, teda aj náklady na bývanie, dopravu, domácnosť a pod. Smerodajné nie je, aká bola reálna finančná majetková a sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Ďalej poukázal na to, aké skutočnosti vyplývajú zo žiadosti o pôžičku, ako aj z preverenia žiadosti o poskytnutie úveru, avšak zo žiadneho dokladu, ktorý predložil žalobca nevyplýva, aký bol čistý mesačný príjem žalovaného, keďže pri tejto položke nebol v žiadnom predložennom doklade uvedený nejaký číselný údaj. Krajský súd preto skonštatoval, že sa javí, že žalobca neuniesol naťeraz dôkazné bremeno ku skúmaniu príjmu žalovaného pred uzavretím zmluvy. Takisto odvolací súd poukázal na zistenia ohľadom splácania záväzkov žalovaného, ale z doteraz predložených dôkazov nevyplýva, že by právny predchodca žalobcu zisťoval aj výdavky žalovaného na živobytie, ako sú náklady na SIPO, stravu, dopravu do práce, lieky, telekomunikačné služby a podobne. V tomto smere vyslovil názor, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, pretože toto nie je ratio zákona. Skúmanie výdavkov iba paušálne vo výške životného minima neplynie ani z opatrenia NBS z 14.11.2017. Za tohto stavu sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu I. inštancie, že zo strany právneho predchodcu žalobcu sa pri skúmaní bonity žalovaného postupovalo s odbornou starostlivosťou. V tomto smere bude potrebné skúmať, či došlo k platnému predčasnému zosplateniu úveru, pretože uvedené môže mať vplyv aj na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa ďalej zaoberal poplatkom za poskytnutie úveru, ktorý bol inkasovaný hneď po poskytnutí úveru, teda že suma úveru nebola v zmluve uvedená správne, čo má vplyv aj na ročnú percentuálnu mieru nákladov a podľa názoru odvolacieho súdu ide o neprípustný postup v rozpore so záverom Súdneho dvora EU vo veci C-377/2014. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. inštancie a uložil mu znova posúdiť dôvodnosť žaloby, a to tak z hľadiska dodržania odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného a v prípade, že táto nebola dodržaná, vyvodit' z toho konzekvencie podľa § 11 ods. 2 a 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj zaoberať sa existenciou obligatórných náležitostí podľa paragrafu 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na záver odvolací súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-598/21 a potrebu vysporiadať sa aj s týmto rozhodnutím.

11. Súd prvej inštancie vo veci vytýčil pojednávanie a zaslal stranám rozhodnutie odvolacieho súdu s výzvou na oznámenie ďalších dôkazov, ak nejaké navrhujú ešte vykonať vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu. Právni zástupcovia strán sporu ospravedlnili svoju neúčast' aj neúčast' ich klientov na pojednávaní, preto súd prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov.

12. Právny zástupca žalovaného sa po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadril k veci samej. Zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bez poplatkov jednak z dôvodov uvádzaných odvolacím súdom, ako aj pre nesprávny údaj o RPMN, a to s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. V danom prípade išlo o formulárovú zmluvu a žalobca nepreukázal, že žalovaný mal možnosť odmietnuť poistenie, ktoré malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Ak poistenie nebolo zahrnuté do výpočtu RPMN, tak zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Ak by zmluva bola bezúročná a bez poplatkov, tak ku dňu 30.5.2019, kedy bol vypracovaný list Tretia upomienka – pokus o zmier, žalovaný nebol v omeškaní so žiadnou splátkou. Z uvedeného dôvodu by neboli splnené ani podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ani podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. Na záver ešte vyslovil názor, že žaloba je nedôvodná aj z dôvodu, že ak predčasné zosplatnenie je neplatné, nemožno žalobcovi priznať plnenie z jednotlivých už splatných a nepremičaných splátok, keďže bol uplatnený nárok zo zosplatnenia úveru, čím je súd viazaný a ak by priznal plnenie z doposiaľ splatných splátok, išlo by o zmenu žaloby bez zmeny skutkových tvrdení zo strany žalobcu. Zmena žaloby pri spotrebiteľských sporoch nie je prípustná. Navrhol preto žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

13. Žalobca na uvedené podanie už nereagoval.

14. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v priebehu konania ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3 a 6 odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

15. Právny predchodca žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s., uzavrel so žalovaným dňa 3.4.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere 113699511030418, a to na základe žiadosti o oskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 3.4.2018, v ktorej okrem výšky požadovaného úveru a doby splatnosti úveru (3 000 eur a 64 mesiacov) boli uvedené údaje o žalovanom, a to meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, že je ženatý, že má stredoškolské vzdelanie bez maturity, že žiada o rozšírený súbor poistenia, adresa jeho trvalého aj súčasného bydliska, že býva v nehnuteľnosti vo vlastníctve bez hypotéky, telefónne číslo, email, adresa zamestnávateľa, kde boli údaje žalovaného ako živnostníka v odvetví doprava, skladovanie, pošta a telekomunikácie. Z dokladov uvedených v bode 6 odôvodnenia vyplýva, že pred poskytnutím úveru právny predchodca žalobcu overoval v SRBI doterajšie záväzky žalovaného v iných bankách, z ktorých niektoré už boli ukončené, pričom celkové mesačné splátky aktuálnych úverov činili podľa tejto lustrácie 880 eur a zostávajúca suma činila 39 491 eur, okrem toho mal žalovaný 1 nesplátkový kontrakt s úverovým rámcom 2 100 eur, z ktorého v čase lustrácie nemal vyčerpanú žiadnu sumu a jednu kreditnú kartu s úverovým rámcom 2 500 eur, z ktorého takisto nemal vyčerpané v čase lustrácie nič. V predloženej žiadosti o flexipôžičku zo dňa 03.04.2018 nie je uvedený príjem žalovaného, podobne ako ani v listine o preverení žiadosti o poskytnutie úveru na č.l. 105 až 118 spisu v rámci sekcie Sociologické dáta - Historické údaje, pri položke Výsledok S1, ani pri položke Telefonická verifikácia zamestnávateľa - Historické údaje. Pri položke Nový SIC výsledok na č.l. 109 spisu sú uvedené otázky dopytu na žalovaného týkajúce sa zamestnania, vymeriavacieho základu u zamestnávateľa, invalidného a starobného dôchodku, zamestnania na základe dohody o vykonaní práce a dohody o pracovnej činnosti a registrácie žalovaného, avšak pri nich nie sú uvedené žiadne odpovede. Pri položke Credit Line data (č.l. 110) je uvedené okrem iného CreditLine príjem 2 212,10 a CreditLine odhadovaný príjem 2 212,10. Výdavky žalovaného na úvery a kontokorentné úvery a kreditné karty predstavovali sumu 1 068 eur, životné minimum bolo počítané vo výške 199,48 eur, čo predstavovalo životné minimum v dobe poskytnutia úveru.

16. Na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému ako fyzickej osobe spotrebiteľský úver vo výške 3 000 eur. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: lehota splatnosti 64 mesiacov, druh úrokovej sadzby: fixná počas celej lehoty splatnosti úveru, čerpania úveru jednorazovo dňa 4.4.2018, celkový počet splátok 64, dátum prvej splátky 19.4.2018, dátum poslednej splátky 19.7.2023, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby 12,72 % ročne (so zľavami, ak boli poskytnuté), mesačná anuitná splátka vrátane poistného 68,89 eur, z toho mesačná splátka poistného 4,44 eur, výška úrokovej sadzby bez zľavy z Voliteľnej služby 14,72 % ročne, mesačná anuitná splátka vrátane poistného bez zľavy z Voliteľnej služby 71,95 eur, z toho mesačná splátka poistného 4,44 eur, RPMN 13,71 % pri predpoklade úrokovej sadzby 12,72 %, mesačnej splátke 64,45 eur, poplatku za poskytnutie úveru 30 eur (ktorý bol inkasovaný po poskytnutí úveru), celkových nákladoch dlžníka vo

výške 1 154,80 eur a celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 4 154,80 eur a priemernej RPMN 11,95 % a RPMN 15,94 % pri predpoklade úrokovej sadzby 14,72 %, mesačnej splátky 67,51 eur, poplatku za poskytnutie úveru 30 eur, celkových nákladoch dlžníka vo výške 1 350,64 eur a celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 4 350,64 eur a priemernej RPMN 11,95 %. Výška odplaty bola uvedená pri úrokovej sadzbe so zľavou vo výške 15,50 % a bez zľavy vo výške 17,50 %, najvyššia prípustná výška odplaty bola uvedená vo výške 17,50 %. Ďalej boli v zmluve dohodnuté podmienky poskytnutia zľavy z úrokovej sadzby, poplatky (vrátane poplatku za poskytnutie úveru vo výške 30 eur) a ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, okrem iného aj možnosť veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru za podmienok upravených v bode 5 písm. b) zmluvy. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovanému boli peňažné prostriedky poskytnuté 4.4.2018, v uvedený deň uhradil aj poplatok 30 eur za poskytnutie úveru, v období od 19.4.2018 do 21.1.2019 uhradil žalovaný 10 splátok vo výške 68,89 eur, následne uhradil splátku v tejto výške ešte dňa 29.4.2019, ďalšie úhrady vykonal dňa 8.7.2019 vo výške 69,03 eur a následne od 9.9.2019 do 26.8.2021 uhrádzal rôzne splátky vo výške od 18,75 eur do 153,58 eur, keď za toto obdobie uhradil splátky v rôznych výškach celkovo vo výške 491,17 eur. Z tohto prehľadu splátok a úhrady vyplýva, že z úhrad od 19.4.2018 do 21.1.2019 a z úhrady dňa 8.7.2019 bola časť sumy započítaná na istinu, časť na úrok a časť na poistné vo výške 4,44 eur, pričom celkovo bola z týchto splátok započítaná na istinu suma 437,93 eur. Všetky splátky v rôznych výškach od 9.9.2019 do 26.8.2021 boli započítané už iba na istinu.

17. Vzhľadom na omeškanie žalovaného právny predchodca žalobcu listom označeným ako tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 30.5.2019 vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dovtedy dlžných splátok vo výške 220,41 eur s tým, že v opačnom prípade bude právny predchodca žalobcu požadovať vrátenie celej sumy úveru pred dátumom splatnosti. Táto upomienka bola žalovanému doručená dňa 6.6.2019. Keďže žalovaný neuhradil dlžnú sumu, právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 13.8.2019 výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ktorým oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu dnešným dňom a žiadal žalovaného o jeho úhradu. Toto oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 28.8.2019. Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spol. Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom zo dňa 14.2.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.9.2021 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Podľa oznámenia žalobcu žalovaný uhradil ešte dňa 17.3.2022 sumu vo výške 7,43 eur a dňa 7.4.2022 sumu vo výške 7,39 eur.

18. Skutočnosti týkajúce sa uzavretia úverovej zmluvy, poskytnutia finančných prostriedkov a ich riadneho nespĺcania neboli medzi stranami sporné. Skutkovo bolo medzi stranami sporné, či a ako skúmal právny predchodca žalobcu bonitu žalovaného, či zmluva mala všetky náležitosti vyžadované zákonom a či právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému výzvu pred zosplatením úveru.

19. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania a po zohľadnení názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd nižšej inštancie viazaný, dospel k záveru, že žaloba v časti, ktorá je predmetom sporu po rozhodnutí odvolacieho súdu (teda len v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 2 037,12 eur, o ktorej sa rozhoduje po čiastočnom zastavení konania), je nedôvodná.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 1 ods. 2 prvé dve vety zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

22. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 16 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

25. Podľa § 7 ods. 17 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi;

ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 7 ods. 20 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

27. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), i) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

30. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

31. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 565 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho

istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom

38. Súd sa v prvom rade zaoberal charakterom zmluvného vzťahu uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pri ktorej právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanému bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Táto skutočnosť ani nebola sporná.

39. Následne sa súd prvej inštancie vzhľadom na námietky žalovaného a takisto vzhľadom na názor odvolacieho súdu znova zaoberal najmä aktívnou legitimáciou žalobcu súvisiacou s posúdením platnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a následného postúpenia pohľadávky (keďže v prípade jej nedostatku ide o dôvod na zamietnutie žaloby bez potreby hlbšieho skúmania ďalších námietok) a otázkou skúmania schopnosti žalovaného splácať úver (keďže porušenie tejto povinnosti takisto môže mať vplyv aj na aktívnu legitimáciu žalobcu).

40. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitimácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, ktorá v čase postúpenia bola pohľadávkou banky a ktorá bola postúpená tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitimácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ a tiež aj so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej aj „ZoB“).

41. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že posledná splátka mala byť splatná dňa 19.7.2023, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. K žalobe bola pripojená tretia upomienka s dokladom preukazujúcim jej odoslanie žalovanému (podací hárok), z ktorého vyplýva odoslanie tejto upomienky dňa 30.5.2019 (z údajov na ľavej strane na boku), pričom žalobca v priebehu konania doložil aj sledovanie tejto zásielky zo stránky Slovenskej pošty, z ktorej vyplýva doručenie tejto upomienky dňa 6.6.2019. V tejto upomienke bol žalovaný upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru, ak dlžnú sumu neuhradí. V tomto smere námietku žalovaného o nedoručení tretej upomienky súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Podobne k žalobe bola pripojená aj výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ktorou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Táto výzva bola doručená žalovanému dňa 28.8.2019.

42. V súvislosti s otázkou (ne)platnosti predčasného zosplatenia úveru žalovaný namietal aj neurčitú výzvu pred zosplatením a následného zosplatenia úveru z dôvodu neuvedenia splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu. V zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ sa vyžaduje, aby dodávateľ upozornil spotrebiteľa na uplatnenie práva požadovať celý zostatok dlhu pred lehotou jeho splatnosti. Takúto výzvu pred zosplatením a jej doručenie mal súd v tomto konaní preukázať. Ustanovenia § 53 ods. 9 OZ ani § 565 OZ výslovne neukladajú povinnosť uvádzať aj splátku, pre ktorú sa požaduje predčasné splatenie dlhu. Na druhej strane je však možné uplatniť predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 OZ „najskôr

po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky“. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je právom nie povinnosťou veriteľa, teda je na uvážení veriteľa, či toto právo využije a ak áno, tak pre nezaplatenie ktorej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy, ak omeškanie musí trvať aspoň 3 mesiace a právo podľa § 565 OZ môže veriteľ uplatniť do splatnosti najbližšej splátky, tak veriteľ musí toto právo uplatniť do splatnosti 4. splátky po omeškanej splátke, pre ktorú sa dlh zospláťuje. Ak toto právo neuplatní v tejto lehote, môže predčasnú splatnosť vyhlásiť až pre ďalšiu v poradí neuhradenú splátku, za dodržania ostatných už popísaných predpokladov. Uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh predčasne zospláťuje, je preto potrebné považovať za potrebné, aby sa predišlo prípadným pochybnostiam, pre ktorú splátku veriteľ úver zospláťnil a či boli splnené všetky podmienky na platné zosplatenie úveru. Ak takáto splátka uvedená nie je, potom je potrebné vyhodnotiť zosplatenie ako neplatné pre jeho neurčitost'.

43. Súd sa následne zaoberal aj otázkou, ako bola skúmaná bonita žalovaného pred poskytnutím úveru, teda jeho schopnosť splácať poskytnutý úver. Zo žiadosti o úver a vyššie uvedených dokladov o preverovaní pomerov žalovaného vyplývajú určité skutočnosti týkajúce sa pomerov žalovaného, ako sú uvedené vyššie. K tejto otázke sa žalobca aj vyjadril, pričom doložil vyššie uvedené doklady preukazujúce skúmanie príjmov a záväzkov žalovaného. Z týchto okolností daného prípadu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu skúmal pred poskytnutím úveru bonitu žalovaného v rozsahu jeho príjmov, výdavkov spojených s jeho záväzkami v spoločnom registri bankových informácií a zisťoval aj jeho osobné pomery, údaje v súvislosti s jej zamestnaním a typ bývania. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu skúmal tieto údaje o žalovanom, vzhľadom na zistené skutočnosti týkajúce sa tohto konkrétneho prípadu súd vyhodnotil, že bola porušená povinnosť skúmať bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou.

44. Ako to už uviedol odvolací súd v bode 19 svojho rozhodnutia v tejto veci, z dokladov, ktoré predložil žalobca, nevyplýva jednoznačne, aký príjem žalovaného zistil právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Údaj o výške príjmu žalovaného nevyplýva ani zo žiadosti o úver, ani z predloženého „Súhrnu žiadosti“ (od č.l. 105 spisu), v ktorom dokumente pri údajoch o výške príjmu žalovaného nie je uvedená žiadna suma, prípadne na otázky o zamestnaní a výške príjmu žalovaného nie sú žiadne odpovede a v otázkach nie je uvedená ani výška príjmu, ku ktorému sa otázka viaže (č.l. 109 spisu). Jedine na č.l. 110 je v kolónke „CreditLine data“ uvedené okrem iného aj „CreditLine príjem“ 2212,10 a „CreditLine odhadovaný príjem“ 2212,10. Z uvedených údajov však nie je možné presne zistiť, o aký údaj ide a či tento má znamenať reálny príjem žalovaného a či ide o reálne zistený príjem žalovaného (aj vzhľadom na to, že ide o 2 rovnaké číselné údaje, ale v slovnom označení je v jednom slovnom spojení použitý výraz „odhadovaný“, pričom nie je zrejmé ani to, čo má označovať pojem „CreditLine“). Žalobca sa po rozhodnutí odvolacieho súdu (napriek názoru vysloveného odvolacím súdom a výzve súdu prvej inštancie) nijako nevyjadril ani k zisťovaniu výšky príjmu žalovaného jeho právnym predchodcom, ani nepredložil nejaké ďalšie dôkazy preukazujúce takéto zisťovanie.

45. Žalobca teda nepreukázal, z akých zistení a podkladov vychádzal jeho právny predchodca pri zisťovaní príjmu žalovaného. Je povinnosťou veriteľa zistiť reálne príjmy a ďalšie údaje o finančnej situácii žiadateľa o úver, ktoré je možné považovať za dostatočne objektívne, a to v čase poskytovania úveru. Ak z predložených listín nie sú tieto skutočnosti jednoznačne zrejmé, potom takáto situácia ide na vrub žalobcu, ktorý neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania odbornej starostlivosti jeho právneho predchodcu pri posúdení schopnosti žalovaného splácať úver. Následkom takéhoto porušenia odbornej starostlivosti je potom nemožnosť žiadať predčasné splatenie úveru. Súd prvej inštancie však nevyhodnotil neunesenie dôkazného bremena až ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti veriteľa skúmať schopnosť žalovaného splácať úver, pretože súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu zohľadňoval osobné a záväzkové pomery žalovaného a prihliadal aj na údaje z príslušnej databázy alebo registra, avšak pokiaľ ide o príjmy, zistenia o nich žalobca jednoznačne nepreukázal (keď jeden údaj by hypoteticky mohol byť údajom o príjme žalovaného, ale súd k nemu nemal žiadne bližšie informácie).

46. Za tohto stavu (okrem vyššie popísaného dôvodu neplatnosti zosplatenia) súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na platné vyhlásenie úveru za predčasne splatný, keďže pri vyššie zistených skutočnostiach došlo k porušeniu odbornej starostlivosti pri posúdení schopnosti žalovaného splácať úver, čoho následkom je, že veriteľ nemôže žiadať mimoriadne splatenie úveru predčasne. Ak napriek tomu veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, súd vyhodnotil zosplatenie úveru ako

neplatné. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

47. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu v prevyšujúcej časti (teda v časti po čiastočnom zastavení konania) zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

48. Už vyššie uvedené zistenia a názor súdu je dôvodom na zamietnutie žaloby. Aj keby boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje ako *lex specialis* vo vzťahu k postupovaniu pohľadávok zo spotrebiteľských úverov ďalšie podmienky na postúpenie tohto druhu úveru, ktoré ak nie sú splnené, spôsobuje to neplatnosť postúpenia (ako je tomu aj v tomto prípade). Ani skutočnosť, že podľa názoru súdu prvej inštancie zmluva o úvere obsahovala všetky podstatné zákonom vyžadované náležitosti, ktoré by mohli mať vplyv na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (teda tento úver súd prvej inštancie nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov), nič nemení na nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Pokiaľ ide o námietku žalovaného po rozhodnutí odvolacieho súdu (t.j. potrebu započítať poistenie do výpočtu RPMN), tak túto súd nepovažoval za dôvodnú, keďže jednak podľa formulára „Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (č.l. 36) sa na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie tohto úveru za ponúkaných podmienok nemusí uzavrieť poistenie ani ďalšia doplnková zmluva a jednak zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 8) vyplýva, že išlo o voľbu žalovaného ohľadne poistenia. Za takéhoto stavu potom poisťné nemá byť započítané do výpočtu RPMN. Podobne sa súd nestotožňuje s názorom, že na daný prípad dopadajú závery vyslovené v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014. SD EÚ v uvedenom rozhodnutí okrem iného riešil otázku výkladu pojmu celková výška úveru a výška čerpania úveru, pričom rozhodol, že tieto pojmy označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V bode 85 tohto rozsudku SD EÚ uviedol, že keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. V nasledujúcom bode ďalej tento súd uviedol, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. V prípade, ktorý riešil SD EÚ, sa dlžníci zaviazali uhradiť dlh, ktorý pozostával z istiny, úroku za dobu splatnosti úveru, odmeny veriteľa (cca 20% z istiny) a poplatku, pričom od tejto sumy úveru sa okamžite odpočítali poplatky za tento úver a prvé dve splátky, ktoré ani neboli vyplatené. V danom prípade zo zmluvy o úvere jasne vyplýva výška úveru, do ktorého nie sú započítané žiadne náklady, ktoré má dlžník zaplatiť. Poplatok vo výške 30 eur bol jasne a určito vymedzený ako poplatok, ktorý bol zahrnutý do celkovej čiastky, ktorú mal dlžník zaplatiť (t.j. bol zahrnutý do nákladov spojených s úverom a nie do výšky úveru; táto suma zahŕňala súčet všetkých splátok a uvedeného poplatku) a RPMN bola vypočítavaná aj so zohľadnením poplatku, ktorý mal dlžník zaplatiť. Predpoklady na výpočet RPMN boli takisto osobitne uvedené a z nich sú zrejme vyššie popísané skutočnosti. Takisto z predloženého prehľadu obrátov na úverovom účte žalovaného vyplýva, že žalovanému bola reálne vyplatená suma 3 000 eur. Aplikáciu uvedeného rozsudku SD EÚ z pohľadu súdu prvej inštancie za tohto stavu neodôvodňuje ani skutočnosť, že po vyplatení úveru bol inkasovaný vyššie uvedený poplatok, keďže tento bol jasne a zrozumiteľne uvedený ako náklad dlžníka a nebol zahrnutý do výšky úveru.

49. Ako však už bolo uvedené, ani tieto názory súdu na ďalšie skutočnosti, ktoré boli namietané alebo s ktorými sa súd prvej inštancie mal zaoberať, nič nemenia na vyššie uvedenom názore o neplatnosti postúpenia pohľadávky z vyššie popísaných dôvodov, čo bol dôvod na zamietnutie žaloby.

50. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný (ak súd zohľadní dôvod zamietnutia žaloby), preto má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, na ktorých náhradu súd žalobcu zaviazal. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.